

ವೇದ ವಾಙ್ಮಯ

(ಒಂದು ಕಿರುಪರಿಚಯ)

ಡಾ.ಕೆ.ಎಲ್.ಪ್ರಸನ್ನಾಕ್ಷಿ

ಕೇವಲ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ವಿಶ್ವದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ವೈದಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ಥಾನ ತುಂಬ ದೊಡ್ಡದು. ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಂತೂ ಶಿಖರಪ್ರಾಯವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ವೇದವಾಙ್ಮಯದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಒಳನೋಟ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಮಂಗಳೂರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ತಮ್ಮ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುವ ಲೇಖಕಿ, ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಣಿ ಕಾಲೇಜಿನ ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು. ಸಂಸ್ಕೃತ ವ್ಯಾಸಂಗ, ಶಾಸ್ತ್ರಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿರುವ ಅವರು ಮೈಸೂರು ಆಶ್ರಮದ ಭಕ್ತರು. ದೀರ್ಘಕಾಲದಿಂದ ಅವರು 'ವಿವೇಕಪ್ರಭ' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೂಲವಾಗಿರುವ, ಪರಾತ್ಪರ 'ಬ್ರಹ್ಮ' ವಸ್ತುವಿನಿಂದಲೇ, ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜೀವಪ್ರಭೇದಗಳೂ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನಂತಕೋಟಿ ಚರಾಚರ ಜೀವಿಗಳಾಗಿರುವ ಪಿಂಡಾಂಡಗಳು, ಇದನ್ನೊಳಗೊಳ್ಳುವ ವಿಶ್ವಾಂಡ, ಅದನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ, ಎಲ್ಲವೂ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿದೆ. 'ವೇದ' ಎಂಬುದು ಈ ಎಲ್ಲದರ ಗುಣ, ಸ್ವರೂಪ, ಸ್ವಭಾವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳ ಅರಿವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ - ವಿದ, ಜ್ಞಾನೇ ಲಾಭೇ ವಿಚಾರಣೇ ಚೇತನಾಖ್ಯಾನ ನಿವಸನೇಷು ಎಂಬ ಧಾತುಪಾಠದಂತೆ - 'ನಿಷ್ಕಲೋ ನಿರಂಜನೋ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪೋ ನಿರಾಖ್ಯಾತಶ್ಚುದ್ಧೋ ದೇವ ಏಕೋ...' ಎಂಬಂತೆ ಶುದ್ಧವಾದ ಅವಯವಗಳಿಲ್ಲದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಮಲಿನತೆ/ದೋಷಗಳಿಲ್ಲದ, (ನಿರ್ದಿಷ್ಟ

ವಾದ) ನಾಮ ರೂಪ (ಹೆಸರು ಆಕಾರ)ಗಳಿಲ್ಲದ ಪರಾತ್ ಪರವಾದ 'ಪರಬ್ರಹ್ಮ' ವಸ್ತುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

(ಜ್ಞಾನೇ) ಆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದ ಆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು (ಲಾಭೇ) ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಇರುವ ಮಾರ್ಗಗಳು ಸಾಧನಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಕುರಿತು ಚಿಂತನ ಮಂಥನ ಮಾಡುವುದು (ವಿಚಾರಣೇ), ಸದಸದ್ ವಿವೇಕದಿಂದ ನಿತ್ಯಸತ್ ಆದುದನ್ನು ವಿಭಜಿಸುವುದು(ಚೇತನಾಖ್ಯಾನ) ಕೊನೆಗೆ ಆ ಶುದ್ಧ ನಿರವಯವ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯೋತಿ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ ನಾವೇ ಆಗಿಬಿಡುವುದು ಅಥವಾ ಅದರೊಡನೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಹೋಗುವುದು(ನಿವಸನೇ) - ಈ ಎಲ್ಲವೂ 'ವೇದ' ಎಂಬ ಪದದ

ವಿವೇಕಪ್ರಭ

ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ 'ಭಂದ' ಎಂದೂ ಹೆಸರಿದೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಚ್ಚುವುದು(ರಕ್ಷಿಸುವುದು) 'ಭದಿರಾವರಣೇ' ಮತ್ತು ಆನಂದಿಸುವುದು ಪರಮಾನಂದಮಯವಾಗಿಬಿಡುವುದು 'ಭದಿರಾ ಹ್ಲಾದೇ' ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥ.

ಗ್ರಹ ನಕ್ಷತ್ರ ತಾರೆ ಕ್ಷೀರಪಥ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲಗಳು ಮೊದಲಾದ ಕೊಟ್ಟಂತರ ಜ್ಯೋತಿಃ ಕಾಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ನಭೋಮಂಡಲ, ಭೂಃ, ಭುವಃ ಸುವಃ ಮಹಃ ಜನಃ ಪದಃ ಸತ್ಯಂ ಎಂಬ ನಾನಾ ಲೋಕಗಳು, ಅಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಚರಾಚರ ಜೀವಕೋಟಿಗಳು ಈ ಎಲ್ಲದರ ಹೊರಕವಚ (ಭದಿ) ಅಂತಃಸತ್ತ್ವ ಎರಡೂ ಈ 'ಪರಬ್ರಹ್ಮ'ವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲದರ ಒಳಗೆ ಎಳ್ಳುಮೊನೆ (ಮುಳ್ಳು ಕೊನೆ)ಯಷ್ಟು ಜಾಗವನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಮಯನಾದ ಆನಂದಸ್ರೋತ(ಭದಿ)ವೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ.

**ಬ್ರಹ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆತ್ಮನಾ ಅಂತರಸ್ಮಿನ್ನಾಮೇ ಲೋಕಾಃ
ಅಂತರ್ವಿಶ್ವಮಿದಂ ಜಗತ್ ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಭೂತಾನಾಂ ಜ್ಯೇಷ್ಠಮ್
ತೇನ ಕೋಹತಿ ಸ್ವರ್ಧಿತುಮ್||**

'ತನ್ನದೇ ವಿಕಾಸವಾದ 'ಬ್ರಾಹ್ಮ' ಮತ್ತು ಅದರ(ಬ್ರಾಹ್ಮದ) ಜಗತ್ತನ್ನೊಳಗೊಂಡ (ನಿರಂತರ ಹುಟ್ಟು-ಸಾವು ಧರ್ಮವುಳ್ಳ) ವಿಶ್ವವೂ ಈ 'ಬ್ರಹ್ಮ'ವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮತ್ತಾದ (ಭೂಮ) 'ಬ್ರಹ್ಮ' ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜ್ಯೇಷ್ಠವಾದುದು, ದೊಡ್ಡದು. ಅದರೊಡನೆ (ಅದರ ಗುಣ ರೂಪ ಕ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೊಡನೆ) ಸ್ವರ್ಧಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.'

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದದ ಮಹಾಸಾಗರ, ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನೋಡಿದರೂ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆ, ಅದರೂ ಪ್ರಸನ್ನಮಯ, ಆನಂದ - ಆನಂದ, ಸಕ್ಕರೆಯ ಗೊಂಬೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಧುರ ಮಯ. ಅಂತಹ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿದ್ದ ಪರಂ ಜ್ಯೋತಿ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುವ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಆಗ ಆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸಾಗರದ ಅಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನವುಂಟಾಗಿ, ಅದು ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ (ಬಿಂದುವಾಗಿ) ಓಂಕಾರನಾದ ವಾಯಿತು. ಆ (ಪ್ರಣವ) ಶಬ್ದತರಂಗದಲ್ಲಿ ಆ ಉ ಮ ಬಿಂದು ಇದ್ದು ಅವುಗಳಿಂದಲೇ ಋಗ್ವೇದ ಯಜುರ್ವೇದ ಸಾಮವೇದಗಳ ಉಗಮ ಆಯಿತು. ಬಿಂದು ಅಥರ್ವವಾಯಿತು. ಈ ವೇದ (ತರಂಗ)ಗಳಿಂದ ಈಗ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿರುವ ಯಾವ ವಿಶ್ವಾಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳು ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು - ಎಂದು ವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

**ಋಚಾಂ ಪ್ರಾಚೀ ಮಹತೀ ದಿಗುಚ್ಯತೇ | ದಕ್ಷಿಣಾಮಾಹು
ರ್ಯಜುಷಾಮಪಾರಾಮ್| ಅಥರ್ವಣಾಮಂಗಿರಸಾಂ ಪ್ರತೀಚೀ|
ಸಾಮ್ನಾಮುದೀಚೀ ಮಹತೀ ದಿಗುಚ್ಯತೇ | ಋಗ್ಗೋ ಜಾತಾಂ
ಸರ್ವಶೋ ಮೂರ್ತೀಮಾಹುಃ | ಸರ್ವಾ ಗತಿಯಾರ್ಜುಷೀ ಹೈವ**

**ಶಶ್ವತ್ | ಸರ್ವಂ ತೇಜಃ ಸಾಮರೂಪ್ಯಂ ಹ ಶಶ್ವತ್ | ಸರ್ವಂ
ಹೇದಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ಹೈವ ಸೃಷ್ಟಮ್ ||**

'ಪೂರ್ವ ದಕ್ಷಿಣಾ ಪಶ್ಚಿಮ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕುಗಳೂ, ಬ್ರಹ್ಮ ಕ್ಷತ್ರಾದಿ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಣಗಳೂ ಈ ಪಿಂಡಾಂಡ ವಿಶ್ವಾಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಾಗಿ ಆಕಾರ ತಳೆದಿರುವ ಎಲ್ಲಾ(ಮೂರ್ತಿ) ಆಕಾರಗಳೂ, ಸೃಷ್ಟಿ-ಕ್ರಿಯೆ, ವಿಕಾಸಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧ ಕ್ರಿಯೆ(ಗತಿ ಚಲನೆ)ಗಳೂ, ಸೃಷ್ಟವಾದವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜೈವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ತೇಜ(ತಾಪ-ಶರೀರಪೋಷಕ ಅಗ್ನಿ) ಎಲ್ಲವೂ ಓಂ ಶಬ್ದ ತರಂಗ(ವೇದ)ಗಳಿಂದಲೇ ವಿಕಾಸಗೊಂಡವು' ಎಂದು - ಈ ಮಂತ್ರ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ 'ವೇದವಾಚ್ಯಯ' ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದಿರಬಹುದು! ಊಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಖಂಡಿತಾ ಅದು ಕಲ್ಪನೆಗೆ ನಿಲುಕುವಂತಹುದಲ್ಲ. ಭರದ್ವಾಜ ಎಂಬ ಒಬ್ಬನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವೇದಾಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಒಂದು ಕ್ಷಣವನ್ನೂ ವ್ಯರ್ಥಮಾಡದೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ನಿಷ್ಠೆ ಏಕಾಗ್ರತೆಗಳಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಈ ಗುಣಗಳಿಂದಲೇ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಮೂರು ಆಯಸ್ಸನ್ನು ವರವಾಗಿ ಪಡೆದು ನಿರಂತರ(ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿ) ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೂ ಮೂರನೆಯ ಆಯಸ್ಸಿನ ಕೊನೆಗೂ ಅವನು ಈ ಮಹಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಪೂರೈಸಿದುದು ಕೇವಲ ಮೂರು ಹಿಡಿಯಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ - ಎಂದು ತಿಳಿಸುವ ತೈತ್ತಿರೀಯ ಆರಣ್ಯಕದ ಕಾರಕಪ್ರಶ್ನದ ಈ ಉಪಾಖ್ಯಾನ ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ.

ಅಧ್ಯಯನದ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಈ ವೇದವಾಚ್ಯಯವನ್ನು ಋಗ್ವೇದ ಯಜುರ್ವೇದ ಸಾಮವೇದ ಅಥರ್ವವೇದ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ವೇದದಲ್ಲೂ ಸಂಹಿತಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆರಣ್ಯಕ ಉಪನಿಷತ್ ಎಂದು ವಿಭಾಗಗಳಿವೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಈ ವೇದವಾಚ್ಯಯ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದಿತು. ಮನುಷ್ಯನ ಆಯುಸ್ಸಿನ ಅವಧಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಮೆದುಳಿನ ಗ್ರಹಣ ಧಾರಣ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಾಸ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಪ್ರೇಯಸ್ಸು ಕಾಮನೆಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ವಾಚ್ಯಯವನ್ನು ವಿಭಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಇರಬಹುದು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶೇಕಡಾ ೮೦ ರಿಂದ ೮೫ ಮಂತ್ರಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿವೆ. ಕೇವಲ ಉಚ್ಚಾರಣಾ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ ವಿಸ್ತಾರ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಯಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಎಷ್ಟು ಏನು ಎಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ತಲುಪಬೇಕೋ ಅದರಂತೆ ಉಚ್ಚಾರ, ಸ್ವರಗಳ ಸಂಚಾರ, ಇದೆ. ಇಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತು/ವ್ಯಕ್ತಿ ಅನ್ನು ಕೂಗು ಮುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಮೆಲುದನಿ (ಅನು ದಾತ್ತ) ಸಾಕು, ಹಲವು ಕೈಯಳತೆಯಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ

ಎರು ಸ್ವರ (ಉದಾತ್ತ)ದ ಅಗತ್ಯ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ದೂರದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ/ವಸ್ತುವನ್ನು ಧ್ವನಿ ತರಂಗ ಮುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಎರು ಸ್ವರವಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವರಗಳ ಏರಿಳಿತ (ಉದಾತ್ತ+ಅನುದಾತ್ತ ಮಿಶ್ರಣ) ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಆಯಾ ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಕಾರಣ ಸ್ವರ ಹಾಗೂ ಉಚ್ಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದ. 'ಅರ್ಥ'(ಅಂದರೆ ಶಬ್ದದಿಂದ ನಾವು ಹೊಂದುವ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಅನುಭವ)ವನ್ನು ತಲುಪಲು ಅಗತ್ಯವಾದ stress, force, effort, pressure, precision ಇವುಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ 'ಶಬ್ದ' ಇರುತ್ತದೆ. ಗಮ್ಯವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಈ ಶಬ್ದದ ಭೇದವಿದೆ.

ಮೈಸೂರಿನ ಆಕಾಶವಾಣಿಯಿಂದ ಬಿತ್ತರವಾಗುವ ಶಬ್ದತರಂಗ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಅಳತೆ (೧೦೦.೬ ಮೆಗಾಹರ್ಟ್ಸ್) ಸಾಕು. ಆದರೆ ಅದೇ ಬೆಂಗಳೂರು ಮಂಗಳೂರು ಧಾರವಾಡ ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಜಾಗಗಳನ್ನೂ ತಲಪ ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಪ್ರಬಲ ತರಂಗಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅದರಂತೆಯೇ ಪ್ರಸಾರವಾಗಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಧೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ತೋರಬೇಕಾದ/ತಲುಪಬೇಕಾದ ಅರ್ಥ - ವಸ್ತು/ವ್ಯಕ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳು ಮಂತ್ರಗಳ ಉಚ್ಚಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ.

ನಾಲ್ಕೂ ವೇದಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ವಿಕಾಸಗೊಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ ಆದರೂ ಒಂದೊಂದು ವೇದ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ, ವರುಣ ಮಿತ್ರ ಅಗ್ನಿ ಸವಿತೃ ಉಷಸ್, ರಾತ್ರಿ, ಮಂಡೂಕ (ಕಪ್ಪೆ) ಕಿತವ (ಜೂಜುಕೋರ) ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸೂಕ್ತಗಳಿವೆ. 'ಅಹಂ ರುದ್ರೇಭಿರ್ವಸುಭಿಶ್ಚರಾ ಮ್ಯಹಮಾದಿತ್ಯೈರುತ' ಎಂದು ಆರಂಭವಾಗುವ ಅಂಭಣ ಋಷಿಯ ಮಗಳಾದ ವಾಕಾಳಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾದ ಅಂಭಣೇ ಸೂಕ್ತ ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವ ವಿಕಾಸದ ವಿವಿಧ ಮಜಲುಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪ ತಳೆದು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ವಿವಿಧ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ 'ಅಹಂ' ತತ್ತ್ವವೇ ಹೇಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವದ ರಹಸ್ಯವನ್ನೂ ಆಕೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ಪರಿಯನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. (ಇಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಕವಾದ 'ಅಹಂ' ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಶರೀರದ ನಳಿ-ಶಿಶಾಂತಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿ ಅದರ ಅಳತೆ(ಮಾನ)ಯನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ(ಅಪ) ಮಾಡುವ, ನಾವು ಯಾರಿಂದಲೋ ನಮಗಾದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಮಾನಾಪಮಾನ ಕೀರ್ತಿ ಅಪಕೀರ್ತಿಗಳನ್ನು ಭಾವಿಸಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಾ-ಕುಗ್ಗುತ್ತಾ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ. ಇಂತಹ ಹಿಗ್ಗುವ ಕುಗ್ಗುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸೂಕ್ತ ನಮ್ಮ ನೆನಪಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕುಗ್ಗುವಿಕೆಯಿಂದ ಬದುಕನ್ನೇ

ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸೂಕ್ತ ಪರಮ ಸಹಾಯಕ.) ಅದು ಸರಿ, ಜೂಜುಕೋರನಿಗೂ ಸೂಕ್ತವೇ? ಎಂದರೆ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಜೂಜುಕೋರನಲ್ಲದವನು ಯಾರು? ಒಂದರ ಆಸೆಗೆ ಬೇರೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒತ್ತೆಯಿಡಲು ಸಿದ್ಧನಿರುವವನು ಜೂಜುಕೋರ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳುವಂತೆ, ಈ ಜಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಹುಚ್ಚರು, ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ದಾಸರು. ಒಂದೊಂದರ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಜೂಜುಕೋರನಂತೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವರು, ವಿಚಾರಮೂಢರು. ಇದನ್ನರಿತು ಲೌಕಿಕವಾದ ಯಾವುದೊಂದಕ್ಕೂ ದಾಸರಾಗಬಾರದೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಕರೆಘಂಟೆಯನ್ನು ಆ ಸೂಕ್ತ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಋಗ್ವೇದ ಶಾಂತಿ, ಸೌಭಾಗ್ಯ, ಆರೋಗ್ಯ, ಸಮೃದ್ಧಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರ, ದೈವೀದ್ವಾರ, ಭಾವಾತೀತತೆ, ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕತೆ, ಏಕತೆ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಸಾರುವ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. 'ಸಂಗಚ್ಛದ್ಧಂ ಸಂವದಧ್ಯಂ ಸಂ ವೋ ಮನಾಂಸಿ ಜಾನತಾಮ್ ... ಸಮಾನೀವ ಆಕೂತಿಃ ಸಮಾನಾ ಹೃದಯಾನಿ ವಃ...' ಎಂಬ ಸರ್ವಸಮತೆಯನ್ನು ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನೂ ಸನ್ಮಂಗಳವನ್ನೂ ಸಾರುವ ಈ ವೇದದ ಕೊನೆಯ ಮಂತ್ರ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಮಂತ್ರತತ್ತ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಅನೇಕ ಮಂತ್ರದ್ರಷ್ಟ್ರಿಯರನ್ನು(ಋಷೀಕೆಯರನ್ನು) ಹೊಂದಿರುವುದೂ ಈ ವೇದದ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ - ಅಂಭಣೇ, ವಿಶ್ವಾಪರ, ವಸುಕ್ರಪತ್ನೀ, ಸುರಮಾ, ಶಚೀಂದ್ರಾಣೀ, ಅದಿತಿ.

ಯಜುರ್ವೇದ:

ಕಲ್ಲು ಮುಳ್ಳು ಗಿಡ ಪೊದೆ ಪಾಚಿ ಹುಲ್ಲು ಕೊಚ್ಚೆ ಕಳ್ಳ ಕಳ್ಳರನಾಯಕ ದರೋಡೆಕೋರ ಯಜ್ಞ ಯಜ್ಞವೇದಿಕೆ(ಇಟ್ಟಿಗೆ ಗಾರೆ ಸುಣ್ಣ...) ಯಜಮಾನ ಸೌದೆ ಸಮಿತ್ತು ಹವಿಸ್ಸು ಅವುಗಳ ನೃಪಿಸಲು ಬೇಕಾಗುವ ಸ್ತುಕ್ತ ಸ್ತವ (ಚಮಚ ಸೌಟು ಇತ್ಯಾದಿ) ಕಬ್ಬಿಣ ಬೆಳ್ಳಿ ಚಿನ್ನ ಅಕ್ಕಿ ಗೋಧಿ ನವಣೆ ಮೊದಲಾದ ಧಾನ್ಯಗಳು... ಹೀಗೆ ಸಮಸ್ತವೂ ಭಗವಂತನೇ, ಸಮಸ್ತವೂ ಭಗವಂತನದೇ. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಭಗವದ್ವಸ್ತುವನ್ನು ನನ್ನದೆಂದು ಅಭಿಮಾನ ಪಡೆದ ಭಗವದರ್ಪಿತವೂ ಭಗವತ್ತಿಯವೂ ಆಗುವಂತೆ ('ಯಜ್ಞೇನ ಕಲ್ಪತಾಂ') ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುವ ಯಜುರ್ವೇದದ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ ಚಮಕಾಧ್ಯಾಯಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಚಿತವಾಗಿವೆ. ಈ ವೇದದಲ್ಲಿ ಋತು ಮೊದಲಾದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ವಿಶೇಷ ಅಂಶಗಳು 'ಆರುಣಪ್ರಶ್ನ'ದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಗ್ರಹ ನಕ್ಷತ್ರ ತಾರೆಗಳ ಚಲನ ಅದನ್ನನುಸರಿಸಿದ ದಿನ ವಾರ ತಿಥಿ ಮಾಸ ಸಂವತ್ಸರ ಯುಗ ಮೊದಲಾದ 'ಕಾಲ' ಸಂಬಂಧವಾದ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ವೇದದ ನಾಲ್ಕನೇ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ

ವಿಷಯಗಳು, ಸಂಖ್ಯೆ, ಹತ್ತರ ಗುಣಕಗಳಾಗಿ ೧೦೦೩ರ ವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು (ಅವುಗಳ ಹೆಸರುಗಳೊಡನೆ) ರೇಖಾಗಣಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳೂ ಉಪಲಬ್ಧವಿವೆ.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಭೌತಿಕ ಸಂಸಾರವನ್ನೇನೂ ವೇದ ಋಷಿಗಳು ಕಡೆಗಣಿಸಿಲ್ಲ. ಸಾಂಸಾರಿಕ ಜೀವನದ ಶಾಂತಿ ಸುಖ ನೆಮ್ಮದಿಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರದ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ತಂದು ಅದರ ಪಾವಿತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿ ಶರೀರ (ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ+ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ) ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೊಡನೆ ಇರುವ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ, ಅನುಸರಣೆ, ಸಾಮರಸ್ಯದಂತೆ ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರ ಸಾಮರಸ್ಯವಿರಬೇಕು ಎಂದು ಆ ಮಂತ್ರಗಳು ಆಶಿಸುತ್ತವೆ. (ಮನೋಽಹಮಸ್ಮಿ ವಾಕ್ ತ್ವಂ ಸಾಮಾಹಮಸ್ಮಿ ಖಾಕ್ ತ್ವಂ ಸಾ ಮಾಮನುವ್ರತಾ ಭವ) ಬುದ್ಧಿ ಮನಸ್ಸುಗಳ-ಜ್ಞಾನ ಸಂಕಲ್ಪ, ಶರೀರದ ಕ್ರಿಯೆಗೆ (ಲೌಕಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ) ಸಹಾಯಕ, ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಪುರುಷ (ಅಂತಃಸತ್ವ) ಸ್ತ್ರೀ (ಬಾಹ್ಯ ಶರೀರ)ಗಳಲ್ಲೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕತೆ, ಪೋಷಕತೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರಿಗಳ ಗುರಿ ಗಮ್ಯ ಏಕ ಅಭಿಮುಖ (ಪರತತ್ವದಡೆಗೆ) ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಸಾರುವ ವೈವಾಹಿಕ ಮಂತ್ರಗಳೂ ಈ ವೇದದಲ್ಲಿವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಜೀವನದ ಆನಂದ ಸಮೃದ್ಧಿ ರೋಗ ರುಜಿನಾದಿ ಬಾಧೆಗಳಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ಆರೋಗ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ (ಸಾಧಿಸಿಕೊಡುವ) ಮಂತ್ರಗಳೂ ಇಲ್ಲಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

ವಾಸ್ತೋಷ್ಟತೇ ಶಗ್ಮಯಾ ಸಗ್ಂ ಸದಾ ತೇ ಸಕ್ಷೀಮ
ಹಿರಣ್ಯಯಾಗಾತು ಮತ್ಯಾ

ವಾಸ್ತೋಷ್ಟತೇ ಪ್ರತಿಜಾನೀಹ್ಯಸ್ಮಾನ್ ಧ್ವಾ ಪೇಕೋಽನಮೀವೋ
ಭವಾ ನಃ ||

‘ನಮಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಕಲ ವಿಧವಾದ ಅಭ್ಯುದಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ, ರೋಗಬಾಧಾರಹಿತವಾದ ಮನೆ ನಮ್ಮ ದಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸು.’

ಅದ್ಯಾ ನೋ ದೇವ ಸವಿತಃ ಪ್ರಜಾವತ್ಸಾವೀಃ ಸೌಭಗಮ್
ಪರಾ ದುಃಷ್ವಪ್ತಿಯಗ್ಂ ಸುವ -

‘ದೇವನೆ, ಸಕಲ ಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಸವಿತೃವೆ, ದುಸ್ಸಂಕಲ್ಪಗಳಿಂದಂಟಾಗುವ ಬಾಧೆ ಮತ್ತು ಭಯವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿ ಈ ಮನೆ ಸತ್ಸಂತತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವಂತೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡು.’

ಉತ್ ವಯಂ ತಮಸಃ ಪರಿ ಜ್ಯೋತಿಃ ಪಶ್ಯಂತ ಉತ್ತರಂ
ದೇವಂ ದೇವತ್ರಾ ಸೂರ್ಯಂ ಅಭನ್ಮ ಜ್ಯೋತಿರುತ್ತಮಮ್ ||

‘(ಅಜ್ಞಾನ/ಅವಸ್ಥ/ಪ್ರಪಂಚ ರೂಪ) ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಅವುಗಳೆಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಪೊತ್ತವಾಗಿ ಬೆರೆತು ಹೋಗಿರುವ ಉನ್ನತ

ಬೆಳಕನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಆ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ನಾವು ಪಡೆಯುವಂತಾಗಲಿ.’

ಸಾಮವೇದ:

‘ಯಾ ಋಕ್ ತತ್ ಸಾಮೇ’ ಋಕ್ ಮಂತ್ರಗಳೇ ಉಚ್ಚಾರಿಸ್ವರ ಕಂಪ ಮೊದಲಾದ ಭೇದದಿಂದ ಗಾನಕ್ರಮದ ರೀತಿಯಿಂದ ‘ಸಾಮ’ವೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಷಾಧ ಗಾಂಧಾರಗಳು ಉದಾತ್ತಸ್ವರವಾಗಿಯೂ, ರಿಷಭ ಧೈವತಗಳು ಅನುದಾತ್ತ ಸ್ವರವಾಗಿಯೂ ಷಡ್ಜ ಮಧ್ಯಮ ಪಂಚಮಗಳು ಸ್ವರಿತವಾಗಿಯೂ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಸಾಮವೇದದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇ ಗಾನ. ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಕೃಷ್ಟ ಮಂದ್ರ ಮಧ್ಯಮ ತಾರ ಶ್ರುತಿಗಳು (ನಾಭಿ ಹೃದಯ ಕಂಠ ಉರ ಶಿರಗಳನ್ನು ವಿಭಿನ್ನ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಸ್ವರಗಳು ಉಚ್ಚರಿತವಾಗುವಾಗ) ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಸ್ವರ ಉಚ್ಚಾರದ ವೇಗ ವನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ ದ್ರುತ ಮಧ್ಯಮ ವಿಲಂಬಿತ ಎಂಬ ಗತಿ ಭೇದವೂ ಇದೆ. ಲಯ, ಇಂಪು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದು ಸಾಧಕನನ್ನು ಅದು ಅಂತರ್ಮುಖಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿತಮಿತವಾಗಿ ಬೆರೆತ ಸ್ವರಗಳ ನಾದಾನುಸಂಧಾನ ಸಾಧಕನ ಅಂತರಂಗವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಶುದ್ಧವಾಗಿಸಿ ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಸಾಧಕನಲ್ಲಿ ಮಂಗಳ ಮಯವೂ ಶಾಂತವೂ ಆದ ಭಾವವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತವೆ. ಸಾಮಗಾನ ಎಂದು ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲರ ಮನದ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ಹಾವು (ಭೌತಿಕವಾದ ವಿಷಜಂತು ಹಾವಲ್ಲ) ಹ ಮತ್ತು ಉ. ‘ಏತಥ್ವಾಮ ಗಾಯನ್ವಾಸ್ತೇ ಹಾ ಉ ಹಾ ಉ ಹಾ ಉ’ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಗೇಲಿ ಮಾಡಿ ನಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ ಈ ‘ಹಾ ಉ’. ‘ಉ’ ಎಂಬುದು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಿತ್ವವಾದ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕ (ವಿಷ್ಣು ವ್ಯಾಪ್ತೌ) ವಿಷ್ಣುತ್ವತ್ವವನ್ನು ಅನುಕಂಪ, ಅಂಗೀಕಾರ, ಮಂಗಳ, ಧೃತಿ, ಕೋಪದ ಮಾತು, ದಯೆ, ನಿಯೋಗ ಆಜ್ಞೆ, ಮುಂತಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪದ ಪ್ರಯೋಗ ಆಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ‘ಹ’ ಎಂಬುದು ವಿಕಾಸಗೊಂಡ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಲಯತತ್ತ್ವವಾದ ಶಿವನನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ರೋಮಾಂಚ, ಗರ್ವ, ಅಹಂಕಾರ, ನೀರು, ನಿಗ್ರಹ, ಶುಭ, ಆಕಾಶ, ಚಂದ್ರ, ಹರ್ಷ, ಆಯುಧ, ನಿಂದೆ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಪದಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಆಪ್ತರು, ಬಿಟ್ಟು ಇರಲು ಆಗದಂತಹವರು, ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರ ಹೋಗಿ ಹಲವು ಕಾಲ ಕಳೆದಿರುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಇನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ನಮಗೆ ದೊರಕಲಿದೆ ಎಂದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಎಣೆಯುಂಟೆ? ಆನಂದವೋ ಆನಂದ, ಸಂಭ್ರಮ, ಯಾವು ಯಾವುದೋ ನೆನಪು, ಮುಂದೆ ಅವರೊಡನೆ ದೊರಕುವ ಸಂತೋಷ, ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು, ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾ

ದುದು... ಹೀಗೆ ಏನೇನನ್ನೂ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾ ಮನಸ್ಸು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. '೨೯, ೨೮, ೨೭, ೨೬, ... ಇನ್ನು ೩, ೨ ದಿನ ಅಷ್ಟೆ, ನಾಳೆ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟು ಆ ದಿನ..' - ಆಹಾ ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ಹಾರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಶರೀರ ಎಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸದಲ್ಲೇ ತೊಡಗಿದ್ದರೂ ದೂರವಾಣಿ ಕರೆಗೆ, ಕಾರು ಅಥವಾ ಆಟೋ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಗೇಟ್ ತೆಗೆದ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕಾತರವಾಗಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದೋ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟು ಅವರ ವಾಹನ, ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವೋ ಆ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಸುಟು ಹಾರುವ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ 'ಬಂದರು ಬಂದರು, ಬಂದರು..' ಎಂಬ ಉದ್ದೇಗಪೂರ್ಣವಾದ ಆಪ್ತ ಅಂತರಂಗದ ಏಕಾತ್ಮತೆಯ ತಲ್ಲಿನ, ಆನಂದದ ಕೂಗು ನಮ ಗರಿವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಚಿಮ್ಮುತ್ತದೆ. ಬಾಹ್ಯಜನರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ, ಸರಿ-ತಪ್ಪು ಯಾವುದರ ಪರಿವೆಯೂ ನಮಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ಣ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತನ್ಮಯತೆಯ ಏಕತೆಯ ಉದ್ಗಾರಗಳಿಂದ, ಭಕ್ತನ ಹೃದ್ಗತ ಅಭಿಲಾಷೆಗಳ ಆರ್ತ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಮವೇದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೋ ಏನೋ ಕೃಷ್ಣ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ 'ವೇದಾನಾಂ ಸಾಮವೇದೋಽಸ್ಮಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಶ್ರದ್ಧೆ ತಲ್ಲಿನತೆ ನಿಷ್ಕಲಂಕತೆ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ ಸಮರ್ಪಣಾಭಾವಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟ ಆಯಾಮ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಅರ್ಥವೇದ:

ಇದಕ್ಕೆ ಬಿಂದು ಸ್ಥಾನ, ಯಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಾನ. ಏಕೆಂದರೆ ಜೀವನದ ಭೌತಿಕ-ಆಂತರಂಗಿಕ ಯಾಗಕ್ರಿಯಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನೊಡ್ಡುವ ಶಾರೀರಿಕ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಆಧಿಭೌತಿಕ ಆಧಿದೈವಿಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು, ಪೀಡೆ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಮಂತ್ರಗಳು (ಇತರ ವೇದಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ) ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಕಾರಣ ಇದನ್ನು ಮಾಯ, ಮಾಟದ ವೇದವೆಂದು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಹೇಳುವುದೂ ಇದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವೇದಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥಪ್ರತಿಪಾದಿತ ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರತಿಪಾದಿತ ಮಂತ್ರಗಳು ಇಲ್ಲೂ ಇವೆ. ಅವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಶೇಕಡಾ ೧೫-೨೦ ರಷ್ಟು ಭಾಗದ ಮಂತ್ರಗಳು ಮಾತ್ರ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ. ಯಾಗ ಯಜ್ಞಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿಲಯಗಳಿಗೆ ಇವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಅಗತ್ಯವೂ ಹೌದು.

ಹಲವಾರು ವಿಧ ರೋಗಗಳು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಣು ಕೀಟಾಣು ವೈರಾಣು ರೋಗಾಣುಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ಗುಣ ಅವುಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಅವು ಇರುವ ಜಾಗ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಉಪಯುಕ್ತ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಮಂತ್ರಗಳೂ ಮಂತ್ರ ಓಷಧಿಗಳೂ ಇಲ್ಲಿವೆ.

ವೇದಾಂಗಗಳು

ವೇದಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರಗಳ ಉಚ್ಚಾರ ಕ್ರಮ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಶರೀರದ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಪರಿವರ್ತನೆ

ಮೊದಲಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ (೧) ಶಿಕ್ಷಾ; ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಪದಗಳು, ಸಮಾಸಗಳು, ಅವ್ಯಯಗಳು, ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು, ಸಂಧಿ-ಸಮಾಸಗಳಿಂದ ಸ್ವರ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ (೨) ವ್ಯಾಕರಣ; ವೇದಪ್ರಯುಕ್ತವಾದ ಛಂದಸ್ಸುಗಳು, ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ಅದರ ಅಧಿದೇವತೆ, ಅವರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಲಾಭ, ಪ್ರಯೋಜನ — ಮುಂತಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ (೩) ಛಂದ; ವೇದೋಕ್ತ ಯಜ್ಞ ಯಾಗಾದಿಗಳ ಆಚರಣೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾಲಾದಿಗಳನ್ನು ನಕ್ಷತ್ರ ಗ್ರಹಗತಿ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ವಿಶೇಷ ಜ್ಯೋತಿಷಿಕಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ (೪) ಜ್ಯೋತಿಷ; ವೇದೋಕ್ತ ಮಂತ್ರಗಳ ಪದಗಳ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ, ಪ್ರಾತಿಪದಿಕ ಧಾತು ಪ್ರತ್ಯಯಾದಿಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಭಿನ್ನ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ (೫) ನಿರುಕ್ತ, ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಯಜ್ಞ, ಮಂಟಪ, ಯೂಪ, ಸ್ತಂಭ, ಯಜಮಾನನ ವಾಸಸ್ಥಾನ, ಆತನ ಕುಟುಂಬದ ವಾಸ, ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳ ನೆಲೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಕ್ರಮ, ಅಗತ್ಯವಾದ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಜೋಡಿಸಬೇಕಾದ ಆಕಾರ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಲೌಕಿಕ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ (೬) ಕಲ್ಪ — ಈ ಆರೂ ವೇದದ ಅಂಗಶಾಸ್ತ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ವೇದವಾಙ್ಮಯ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಒಂದು ಶಾಂತಿಮಂತ್ರವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅರ್ಥವನ್ನು ಭಾವಿಸುತ್ತಾ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಉಪ ಸಂಹರಿಸಬಹುದು:

ಯಶ್ವಂದಸಾಮೃಷಭೋ ವಿಶ್ವರೂಪಃ | ಛಂದೋಭ್ಯೋಽಧ್ಯಮೃತಾಥ್ವಂಬಭೂವ | ಸ ಮೇಂದ್ರೋ ಮೇಧಯಾ ಸ್ವ್ಯಣೋತು | ಅಮೃತಸ್ಯ ದೇವಧಾರಣೋ ಭೂಯಾಸಮ್ | ಶರೀರಂ ಮೇ ವಿಚರ್ಷಣಮ್ | ಜಿಹ್ವಾ ಮೇ ಮಧುಮತ್ತಮಾ | ಕರ್ಣಾಭ್ಯಾಂ ಭೂರಿವಿಶ್ರುವಮ್ | ಬ್ರಹ್ಮಣಃ ಕೋಶೋಽಸಿ ಮೇಧಯಾ ಪಿಹಿತಃ | ಶ್ರುತಂ ಮೇ ಗೋಪಾಯ | ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ||

'ಅಮೃತಮಯವಾದ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪರಾತ್ಪರ ಪುರುಷವಸ್ತುವಿನಿಂದ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿಕಾಸಗೊಂಡ ಪುರು (ಅನೇಕ, ಗಣನೆಗೆ ಬಾರದ) ರೂಪ ಅಥವಾ ವಿಸ್ತಾರರೂಪವನ್ನು ಪರತತ್ತ್ವವು ನನ್ನ ಮೇಧ (ಗ್ರಹಣ ಧಾರಣ ಪೋಷಣ ತತ್ತ್ವ) ಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸಲಿ. ನನ್ನ ಶರೀರ ಅದರ ಹೊರಕವಚ, ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಸಹಸ್ರಾರು ಶಬ್ದ ತರಂಗಾಂತರಗಳು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ. ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಮಧುಮತ್ತಮ (ಮಧುರಕ್ಕೆ ಮಧುರವಾದ ಪರಮಾತ್ಮ ನಾಮ ಸ್ಪರ್ಶ ದಿಂದ) ವಾಗಿ ಆಗಲಿ. ನಾನು ಕೇಳಿದ (ಹೇಳಿದ) ಎಲ್ಲವೂ ರಕ್ಷಿತವಾಗುವಂತೆ ಆಗಲಿ.'